

Historie rybářské organizace Slaný

Koncem 15. Století byly ve Slaném a jeho nejbližším okolí desítky rozsáhlých rybníků, zarámovaných do úrodných polí, zahrad a bohatých vinic. Cech rybářský byl pak ve městě vedle cechu vinařského jedním z nejbohatších. Výlovy bývaly událostí přitahující lidi z širokého okolí. Ryby, zvláště kapři, štiky a pstruzi se často ocitaly až na královské tabuli.

První ránu rybníkům zasadila třicetiletá válka. Tehdy jich vzalo mnoho za své – nebylo sil, ani peněz na udržování hrází a voda začala zaplavovat úrodnou půdu. Po bitvě na Bílé hoře pak zasadil rybníkům poslední ránu hrabě Jaroslav Bořita z Martinic, který rušil další. Během 240 let zanikla sláva slánských rybníkářů úplně. Celkem bylo zrušeno 97 rozsáhlých rybníků. V okolí Slaného není tekoucích vod, kromě několika malých potoků, ve kterých nejsou ryby. Sportovní rybáři jezdili na řeky . Ohři, Berounku, Vltavu či Labe, jenž ovšem byly daleko a tehdejším rozšířeným dopravním prostředkem byl jen vlak, aut bylo málo. Proto se v roce 1937 na podnět Jindřicha Skorkovského sešlo několik rybářů, kteří se dohodli, že založí ve Slaném Rybářský kroužek. Od města Slaného se jim podařilo tzv. „Červený rybník“, který je v těsné blízkosti nádraží.

14.listopadu 1937

došlo tedy k ustavující schůzi Rybářského kroužku, která se konala v hostinci „Na plovárně“. Tento hostinec stojí přímo u Červeného rybníka. První členská schůze byla svolána 16. Listopadu 1937. Na této schůzi byl schválen návrh stanov a sportovní řád. Členský roční příspěvek byl stanoven na 20 Kč a příspěvek na zarybňování 180 Kč(což na tehdejší dobu byly velké peníze). Zakládajících členů bylo jedenáct. Předsedou byl zvolen Jindřich Skorkovský.

V roce 1940

byl dle nařízení úřadů ustaven tzv. „Rybářský spolek“. Nové stanovy byly schváleny Okresním úřadem a předsedou byl opět zvolen J.Skorkovský. V roce 1942 se funkce vzdal a předsedou spolku se stal Josef Jakubka.

Od roku 1951

se rybářská organizace označuje jako „Lidový rybářský spolek“. Tyto spolky již měly dnešní podobu a celostátně byly řízeny „Jednotou rybářů v Praze“. Spolek již hospodařil na více vodách. V záznamech jsou uváděny rybníky : Mlýnský, Studeněveský, Řisutský, Malíkovický, Ledecký, Ovčárský, Panský zvaný „Panda“. Ve Studeněvsi byla vybudována výtěrná soustava u Cukrovarského rybníka, který býval součástí Clam – Martinického cukrovaru. Sportovně se chytalo na rybnících : Studeněveský, Malíkovický a Ledecký.

V roce 1951

byl mezi obcí Studeněves a Slaným vybudován Slánský rybník zvaný „Přehrada“ později „Novas“ , který sloužil jako retenční nádrž pro město Slaný. Jelikož hráz rybníka propouštěla, musela být několikrát opravována a rybník byl osazován rybami až od roku 1954. Oficiálně byl Slánský rybník předán do užívání až v roce 1956.

V roce 1957

se mění název spolku na „Československý svaz rybářů, místní organizace Slaný“. Organizace hospodaří na mnoha vodních plochách . mimo jiné i na tovární nádrži ČKD, nádrži Brod u kostela sv. Gotharda, nádržích u kláštera a Na skalkách.

V roce 1964

byl při rybářské organizaci založen zájmový kroužek pionýrů. Kroužek začínal s 22 žáky a vedení se ujal pan Hartman.

V květnu roku 1971

byla provedena generální oprava hráze Slánského rybníka, jejímž investorem byl pražský závod „Povodí Vltava“. Vnitřní polovina hráze byla obložena panely, koruna hráze kameny a spáry byly zalévány betonem. Práce trvala celý květen a zúčastňovalo se jí 52 členů. Pracovalo se denně od 7 – 19 hodin.

Od 1. ledna 1975

vstoupilo v platnost celokrajské hospodaření – všechny organizace jsou řízeny krajským výborem.

Po roce 1989

je možnost vystoupit z krajského hospodaření a osamostatnit či jen založit revír místního významu, což může být jen stojatá voda. MO ČRS Slaný od roku 1999 zavádí revír místního významu na rybníku v Malíkovcích. Jinak organizace zůstává stále v krajském hospodaření. Během posledních 10 let organizace přišla o Cukrovarský rybník s výtažníkem u obce Studeněves a Cukrovarský rybník v obci Klobuky.

V dnešní době MO Slaný hospodaří na čtyřech rybnících Velký Slánský, Maleňák (sportovní rybolov) a Studeněveský a Řisutský (chovné rybníky).